

Robogó túra- Hungary

2017. május 24-28

Zoli szervezett egy jó kis túrát, amihez én is csatlakozhattam.

Zoli túrabeszámolója:

V-Strom-os korszakomban gyakran tettem kirándulásokat hazánkban és a környező országokban is. Így miután cseréltem a túra-endúrót egy robogóra már nagyon hiányzott egy hosszabb, több napos túra.

Többeknek mondtam, hogy megyek öt napra robogóval, és mindenki első kérdése az volt, hogy mivel??? A válasz megnyugtatta őket rendszerint, hiszen a 400 köbcentis robogó hívószóra már elégedetten konstatálták, ja azzal lehet.

Voltak gondjaim a robogóval (Aprilia Atlantic 400 Sprint – 2007-es évjárat), de úgy éreztem ezek megoldódtak. Olasz honból érkezett a robogó tavaly, hajtás, üzemanyag-ellátó rendszer és villamossági javítgatások után alkalmasnak ítélttem egy ilyen túrára.

Csabi barátommal egyeztettünk időpontot, neki is volt egy hasonszórú robogója (Suzuki Burgman 400), melyet kölcsönkért a feleségétől a túra idejére. A szervezés során véletlenül (???) egy korábbi endurós barátunk is csatlakozott hozzánk, és egy öreg motorossal (Laci bácsi) egészült ki 4 főre az induló csapat.

A felkészülés felhőtlen volt, a túraterv szerint többé-kevésbé Magyarország határai mentén igyekeztünk körbemenni az óramutatóval megegyező irányban. A terv készítése során túrabeszámolókat, guglis látnivalókat és forgalmász barátaim tanácsait és túraötleteit vettem sorra. A többiekkel szemben előnyben voltam- legalább is akkor még így gondoltam-, hogy én már virtuálisan a tervkészítés során körbe is jártam az országot. Tévedtem. Laci papa fejében valamennyi útvonal benne volt. Hagyott navigálni, de a gyengébb pillanataimban egyértelmű kézmozdulataival jelezte, hogy merre a helyes út. ☺

Fel voltam szerelve gps-sel, motoros interphone-nal, telefonnal, térképpel, stb, így útra kelhettünk.

2017. 05.24 Az indulás napja esővel indult, így esőruhába bugyolálva tankoltuk tele motorjainkat Sümegen. Az ismerkedés megtörtént, a szabályokat alapvetően abban határoztuk meg, hogy az utolsó motor kivételével mindig a követő motort figyeljük, és amennyiben elmarad, bevárjuk. A haladási sebességet a Kresz aktuális szabályaihoz állapítottuk meg.

Bakony középhegységen most kivételesen viszonylag gyorsan áthajtottunk. Üde színfoltja volt a túrának az Ajka és Herend közötti elhagyott mangánbányászati helyek és épületek látványa. Hazaérkezve utána néztem a dolognak: 2016 évben zárt be az úrkúti mangánbánya. Kár a várkastélyszerű épületekért, 2017 évben lett volna a bánya 100 éves... Első egészségügyi pihenőnk éppen a régi időket idéző Élmunkás lakótelep bejáratánál töltöttük. Hárskút és Pénzesgyőr között **saját felelősségünkre** használtuk a közutat. Megjegyzem ilyen táblára később is szükség lett volna az utunk során ☺

Kisbéren a terv szerint Magyarország mérethű makettjeit tekintettük volna meg, azonban Csabi fél 12-kor korgó gyomra miatt az ebéd miatt a keresést feladtuk. (A park a Tó mellett van, ingyenesen látogatható, a főútról a Vásártér utcán közelíthető meg.) Nem akarták a helyiek, hogy megtaláljuk a helyet, így Császárbán álltunk meg egy hosszabb időre. Henryx-City a netről olvasva egy csalogató vendégfogadó hely volt, így ide tértünk be. Az előzetes bejelentkezés hiányában egy gyors étkezésben részesültünk. A hely kellemes western hangulatot árasztott, így alapvetően jól éreztük magunkat. Kérésünkre 2 kurbli fordulat után elindult a gazda 1929-es évjáratú Citroen motoros Ford furgonja, nem kis meglepetésünkre.

Henryx-City. Vissza a western-korba...

Esőruhánktól megszabadulva folytattuk utunkat Esztergom felé, Tatabányán útközben a Turul madarat is meglátogattuk. Tarján és Tokod közötti szerpentines útszakasz nagyon jó alapot szolgáltatott a robogók tesztelésére. Nem volt módom eddig ilyen jó burkolaton ezt megtenni, így fűlig érő vigyorral az arcunkban érkeztünk Esztergomba. Az Aprilia nagyon jól dönthető, stabilan tartja az íveket, a 30 egy néhány lóerős erőforrással igazi élmény a kanyarvadászat. Megelégedettséggel nyugtáztam, hogy jó választás volt ezt a típust és nagyságot választani, a forgalommal lehet haladni, a benne lévő dinamizmus a cikisebb helyzetekből is remélhetően kimenekíthet.

Esztergomnál a Mária Valéria hídon elhagytuk hazánkat, Párkányból az esztergomi Bazilikában gyönyörködhattünk. A szlovák oldalon még inkább ügyeltünk a sebességkorlátozások betartására, a településen 40 km/h volt szinte végig. Magyarországra Letkésen jöttünk vissza, az Ipoly folyó hídján. Kicsit ütött-kopott, de a Miénk. Az Ipoly mellett motorozva nagyon barátságos és rendezett településeken hajtottunk át, az erős oldalszél néha fura táncot lejtetett a motorokkal. A szállásunkat Bátonyterenye városkában foglaltam. Az oda vezető út határozottan jó állapotú, az útkörnyezet ápoltság volt, a települések tiszták és vendégcsalogatóak voltak. Mindig hangot adok ennek, de imádok Nógrád megyében motorozni☺

Bátonyterenye kis város Salgótarján vonzáskörzetében. A szállásunkról gyalogosan minden számunkra fontos célpont, étterek, közért, élelmiszerbolt elérhető volt, a szobáink tiszták, az esti sörök frissek voltak.

2017.05.25 Hajnalban óriási sokadalom támadt a környéken, kirakodóvásár, piac és sokaság mindenfelé. Az esti beszélgetéseinkből előkerült egy igazi bátonyterenyei ALIEXPRESS-piac. Időnk báméskodni nem volt, de aki ilyesmire vágyik, annak kellemes időtöltés lehet.

Aggtelek és környéke volt a napi tervezett első megállóhely. Útvonalunkat a Cered- Zabar- Ózd- Aggtelek viszonylatban teljesítettük. Egy szó illik erre az útvonalra: csoda. Kiváló utakon, gyönyörű hegyi szakaszokon és völgyekben, hangulatos településeken vezetett az út, élmény volt itt motorozni a friss levegőben, a fák közé beszűrődő fényben, stb.

Aggteleken még nem voltam, így mondhatnám pipa. Kis kirakodóvásár a parkolónál és egy kissé bonyolult belépő rendszer. Valószínű a barlangrendszer is bonyolult lehet, legközelebb azt is megtekintjük. Szlovákiába a barlangon keresztül nem lehet átmenni, a határig látogathatók a belső járatok. Az ebédünket Jósvafőn, a *Fogadó az öreg malomnál* étteremben fogyasztottuk el. Igazi vendégszerető kiszolgálásban volt részünk, köszönjük így utólag is.

Jósvafő

Következő megállóhelyünk Szinpetriben volt, itt a világ legnagyobb könyvét tekintettük meg, tárlatvezetéssel. A könyv méretei miatt erősen meghökkentő, jó ötlet, minőségi munkával. A gazda bemutatta gyűjteményét is, több félezredes nyomtatást, valamint igazi kuriózumokat. Gutenberg munkásságát és a nyomdaipar fejlődését is megismerhettük, a könyv csak csali volt, ezek voltak az igazi értékek (gyűjtői szemmel természetesen)

Szinpetri után Boldogkő vára felé vettük utunkat. Az eddigi útállapotokból kiindulva bátran elindultunk a térkép által jelölt legrövidebb úton. Nem kellett volna robogóval nekiindulni ennek az etapnak 😊 Elhagyatott települések, mérhetetlen szegénység, borzasztó állapotú közutak fogadtak bennünket. Szerencsére eső nem volt, de a haladási sebességünk erősen lecsökkent 20-30 km/h-ra, sebességkorlátozás sem kellett ehhez. Felüdülés volt Encs után Boldogkő felé robogni. Ez sem volt túl jó, de a korábbihoz képest felüdülés.

Boldogkői vára

Boldogkői vár gyönyörűen szép, méltóságteljesen magasodik a dombon a Zemplén lábánál. Hangulatos sétát tettünk a vár falain belül és ismerkedhettünk a történeteivel. Az idő hamar elrepült, így Regéc vára felé rövidítettünk Sárospatak irányába. Egy murvás út vezet fel a felújított várba, Csabi robogóval és Levi enduróval bevállalta. Szép volt, de a zárást erősen követelő „várúr” kicsit elrontotta az élményt.

Sárospatakon a Braun panzióban aludtunk. Erika, a házigazdánk nagyon segítőkész volt, már a foglalást követően ellátott bennünket tanácsokkal, látnivalókkal. Néhány sör kíséretében az alvással nem volt problémánk.

2017. 05.26 Reggel befutottunk a sárospataki várkertbe, kicsit pihentünk a romok és a múzeum körül.

Sárospataki vár

Aznapi célunk a nyírségi és a beregi rész megismerése volt, az első jelentősebb megállóhelyünk Túrístvándiban volt, ahol a vízimalom a fő látnivaló.

Először motorjaink szarvát Sátoraljaújhely felé fordítottuk, ahol a környék főbb nevezetességét a kalandparkot és környezetét kerestük fel. Gyerekekkel több időre biztosan élmény-dús napot lehet itt eltölteni, de mi nyitvatartási idő előtt érkezve kávé nélkül maradtunk. Az elmaradt napi indító italt az első falvak egyikében, Karcsán a *Pingvin fagyizó*-ban fogyasztottuk el. A kávé mellé örömmel kóstoltuk a büfé saját készítésű fagylaltjait. Mindenkinek nyugodt szívvel ajánljuk ezt a helyet, a fagyit, a kotyogós kávé és a vendéglátás is kiváló volt.

Sok-sok településen áthaladtunk, jellemzően alsóbbrendű utakon. Az oda vezető úton többször kereszteztük a Tisza folyót, volt ahol komppal, volt ahol hídon. Nagyon tiszták a települések erre, az ott élők gondos rendet tartanak a saját településükön. (A kisvárosok, mint Kisvárdá, Nyírbátor is nagyon hangulatosak.) Láthatóan sok pénz áramlik ebbe a térségbe, ezt az infrastruktúra, valamint a tematikus útvonalak, kiállítások, közösségi terek, kastélyok jelzik bármerre is megy az idetévedő utas.

Az ebédidő (Csabi fél tizenkettőkor korgó gyomra) Kisvárdán ért bennünket. A főtéren állítottuk le a motorjainkat, és mint később kiderült nem jó helyen. A közterületekkel folytatott kisebb szócsatát követően átköltöztünk egy parkolóba, ahol a motorok parkolásáért pénzt kértek. Az ebédidőben egy darab mikroval működő étterem meglepetés volt számunkra, egyszerre megjelenő 4 vendég hihetetlen bonyodalmat keltett a dolgozó kisasszonyoknál. Az ételekkel nem volt gond, csak a kiszolgálás gyorsaságával és az udvariassággal. Nem baj, viszonylag hosszabb ideig nem jövünk ide ismét. (Ez nem fenyegetés...) Kisvárdá, ahogy írtam és gondoltam szép belvárossal rendelkezik, azonban a stadion még nem épült meg.

A szilva-úton haladtunk, Tarpán, Kisaron és Nagyaron haladtunk keresztül. Utóbbi település üde színfoltja volt utunknak. Több látnivaló közül a Luby-kastély és a Petőfi emlékkiállítás emelkedik ki. A falu utcáit koptatta anno Petőfi, Kölcsey, Wesselényi és Szemere Pál is, így érdemes kicsit időzni a csodálatos településen. Akinek nem elég a történelem, akkor keresse fel Petőfi fáját, mely alatt született a *Tiszánál* ...

Egy településsel később Kölcsey –tájhoz névről ugrott be, hogy miről is nevezetes Szatmárcseke. Itt alkotta Kölcsey Ferenc 1823. január 23-án a Himnuszt, és sírköve is itt, a csónak alakú, faragott fejfákról híres temetőben található.

Túrístvándi vízimalom

Túrístvándiban Kata kolléganőm csatlakozott hozzánk motoros barátjával, így szert tettünk egy kis időre idegenvezetőre is. Nagyon hangulatos a 3 kerekes vízimalom, nagyon szép állapotban tekinthető meg. Szerencsénkre a gondnok ott volt, így tudtunk egy jót beszélgetni Vele. Útközben elmulasztottam a pálinkás helyeket meglátogatni, elmentünk már Gönc, Tarpa és Panyola mellett, így illett már szatmári pálinkát venni. Penyige településen a „lekváros ház” mellett sikerült – kizárólag szín és illatminta után- igazi szilva pálinkát vásárolni. (Otthon kóstoltam, egy baja van csak: gyorsan fogy...)

Nyírbátorban töltöttünk el egy kis időt sétával, városnézéssel. Itt fogyasztottuk el a főtéren napi fagyalt és kávé adagunkat is. Ennyi vendég (6 fő) itt is kifogott a személyzetten, hát igen ezt a szakmát (vendéglátás) még gyakorolni kell ☺ A város egyébként hangulatos, a történelmi sétány, a Minorita és református templom, a Bátori várkastély a történelme megismerésére, a Sárkány Wellness és Gyógyfürdő a pihenni vágyóknak lehet jó választás.

Az estét egy forgalmazó barátomnál töltöttünk, egy magyar-román határ menti „kisvárosban” Nyírábrányban. Még abban az időszakban ajánlotta fel Zsolti szállásul családi házát, mikor még csak ketten voltunk motorosok, de a 4 fő hallatára sem ijedt meg. A nyírségi jó állapotú utak utáni hajdúsági zötykölődés után jól esett egy kis pihenés. Ennyi szeretet, amit itt kaptunk, minden elvárást felülmúlt, de tényleg...

A pálinkák után jól esett a táltosként elkészített marhalábszár pörkölt, és a mellé kínált kolbászkák, sonkák és sajtok. Hmmm. Külön kérésre Csiki sört kínált nekünk, KÖSZÖNJÜK. Az este vidámságban telt, a család kutyája is méltósággal tűrte – helyenként nehezen viselhető- ottlétünket.

Zsoltról sokat tudtam eddig is, de az együtt töltött este még inkább mélyítette barátságunkat. Motoros és forgalmazó, és ebből a fajtából egyszerre kettő (Zsolt és én) is egy helyen, ez igazán nagy öröm. Igaz a „motoros” kifejezést nehéz és tágabban kell értelmezni, amikor egy 1600 köbcentis chopper mellé állítom az Aprilia robogót...

Na, melyik a motor?

2017.05.27 A nap kilométerben nagyon soknak tűnt, hiszen 500 km fölött robogóval elgondolkodtatott Bennünket. Így reggel pihenésként felmáztunk a település által épített Szapáry kilátóra és gyönyörködtünk egy kicsit az ébredő természetben.

Nyírábrány és Vámospércs között Zsolt felvezetésével haladtunk, hirtelen erős hangja lett a robogónak... Szegedig tartó utunkat egy rövid pihenőre Gyulán szakítottuk meg.

Gyula és motoros barátaim

A vár mellett fagyival és frissítővel tartottuk életben magunkat. Ez volt az első nap, hogy Csaba vészjóslóan korgó gyomrát figyelmen kívül hagytam, mivel a tervezett ebéd (uzsonna) halászlé volt. Szegeden a Kiskőrössi Halászcsermelyben sikerült is elfogyasztanunk egy vegyes halászlét. Isteni finom volt, egy túrós palacsintával azért elkísértem.

Szeged és aznap szállásunk között csendben és lassan teltek a percek, egyre nehezebben viseltük. Leginkább az zavart bennünket, hogy számtalan hely lett volna, ahol szívesen megálltunk volna egy kicsit több időre. Ezt majd legközelebb pótoljuk, *Csongrád és Békés megye vár ránk* ☺ túra keretében abszolváljuk. Az alsóbbrendű utak általában jobbaktak, meglepetésemre. Kiseb forgalom volt és a kátyúkat is kellemesen tudtuk kerülgetni. Az 55-ös úton közlekedők életveszélyes manővereket hajtottak végre az építési szakaszon. Apróságokon múltott, hogy nem láttunk baleseteket. Egész utunkon ez a mentalitás egyébként máshol nem volt ennyire jellemző.

Levi szülőföldjére tért vissza Baranya megyébe, így a szállás elfoglalása előtt tiszteletét tudta tenni apja sírjánál és vegyes érzelmekkel tudta megmutatni gyerekkora apró állomásait, a csínytevéseinek keresztül természetesen.

A szállást Csabi intézte, ennyire biztonságban még nem voltunk utunk során ☺ Köszönjük.

2017.05.28 A túránk utolsó együtt töltött napját a siklói vár látogatásával kezdtük. A 10 órai nyitást nem vártuk meg, bevenni a várat nem tudtuk. (Igaz nem is akartuk ☺)

Egy újabb vár: Siklós

Kevésbé szorított napi haladási ütem és normál határellenőrzés esetén a Papuk hegység szerepelt a tervekben, de a nagypapák már nagyon unokáikra vágytak, így a rövidebb magyar utakat választottuk. Siklós és Pécs között kisebb kanyargós utakon haladtunk, jól esett a szőlőtőkék között motorozni. Pécsen a mecseki kanyarvadászat előtt kézműves fagylalttal frissítettük magunkat, igazán jól esett. Levi végre 4-5 féle diabetikus fagyi közül választhatott, ez keleten nem volt jellemző. Előbb Orfű felé, majd Komló irányába haladtunk az erdei utakon, jóleső érzéssel érkeztünk meg a 66-s főútra. Innét már tényleg szinte egyenesen hazafelé vezetett utunk. Várda településen fáradt végtagjainkat kinyújtottuk, és egy kellemes ebédet fogyasztottunk el, a búcsúzást stílszerűen később a Florida cukrászdában, néhány gombóc fagyi társaságában ejtettük meg.

Öt nap alatt úgy kb. 1600-1700 km távolságot tettünk meg, lakóhelytől és a motorok spiráljától függően. De nem is ez a lényeg. Ebben a gyors világban nagyon jól esett barátokkal eltölteni 5 napot, mindenfajta kötöttség és szabályok nélkül, egymás maximális tisztelete mellett. Nehéz szavakba foglalni az érzéseket, azt tudom mondani, hogy ezt meg kell élni.

Összegzés:

A motorozás egy igazi hobbi, magunk megismerésén túl igazi barátságok és ismeretségek köttetnek egy-egy túra során. Egy jó túraterv arra jó, hogy legyen mit változtatni. Azt szokták mondani, hogy nem szabad láttatni, hogy céltalanul bolyongsz valahol, amit csinálsz - még ha az hülyeség is- csináld határozottan!

Szóval volt egy jó tervünk, kerüljünk egyet az országunkban, ismerjük az ott lévő embereket és körülményeiket. Nagy meglepetéseket a túra nem hozott az előzetes elképzeléseinkhez képest, de azért mindenhol találtunk reményre okot adó változásokat. Igen a borsodi és nyírségi részen a helyenként mérhetetlen szegénység erősen érzékelhető, de az utcán munkálkodó emberek látványa a tenni akarásról adott tanúságot. Néhány kivételtől eltekintve a települések rendezettek voltak, láthatóan a helyiek nagy gondot fektettek lakóhelyeik gondozásában. Azt nyugodt lelkiismerettel meg tudom állapítani, Magyarország egyszerűen gyönyörű, persze az is igaz, hogy a szépséget helyenként csak nagytóval lehet meglátni. Túránk során inkább csak természeti és kulturális értékeink látványával kellett megelégednünk, de ezek a pillanatok is lehetnek egy újabb utazásnak, vagy ajánlásnak a mozgatórugói. Sok minden kimaradt az utunk során, mint az edelényi kastély együttes, vagy a Zempléni-hegység északi részében motorozás, Békés és Bács megye útbaeső nevezetességeinek felkeresése, stb, de hiányérzetem egyáltalán nincs. Ez így volt jó, ahogy megtörtént. Akadtak szomorú, reménytelen, és vidám pillanatok bőséggel, azt hiszem megfelelően feltöltöttük vitalitási tartalékainkat. Sok mindenkinek köszönettel tartozunk, akik segítettek nekünk. Köszönöm forgalmász barátainknak a megyei ötleteket, vendéglátóinknak az önzetlen baráti fogadtatást és mindenkinek aki segített a túránk során.

Örülök, hogy balesetmentesen és műszaki hiba nélkül sikerült ezt a néhány napot teljesíteni, motoros barátainknak köszönöm a türelmet a navigálási hiányosságokért.

Mindenkinek csak jó szívvel tudom ajánlani az általunk megtett útvonalat. Robogóval messze el kell kerülni a Szalonna és Forró települések közötti „utat”. Itt valóban igaz az idézett tábla, mindenki csak saját felelősségére menjen erre...

Motorosoknak nyugodt szívvel ajánlottak a Bakonyon, Vértesen átvezető utak, a Tarján és Tokod közötti kanyargós út, a Salgótarján és Cered közötti szerpentines útszakasz, a Zempléni hegység körüli utak, Mecsek és térsége.

A túra költségvetése alacsony volt, a benzinen kívül a szállásdíjak, az étkezések és belépők díjai merültek fel.

Motorra fel mindenki, természetesen a közlekedési szabályok maradéktalan betartásával és a kölcsönös egymásra figyelés-segítés jegyében. 😊

A túrán részt vettek:
Pummer Csabi, Büki Zoli robogóval,
Korsós Levi, Körmendi Laci bácsi endúróval 😊

Motoros üdvözléttel,
Büki Zoli

(Térképek és képek csatolva)

